

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1352—1363

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1352	Laki indeksiehdon käytöstä vuosia 1998 ja 1999 koskevissa työ- ja virkaehtosopimuksissa ..	4587
1353	Laki työvoimapalvelulain muuttamisesta	4589
1354	Laki työmarkkinatuesta annetun lain muuttamisesta	4591
1355	Laki työllisyyslain muuttamisesta	4595
1356	Laki työttömyysturvalain 13 ja 16 §:n muuttamisesta	4596
1357	Laki työttömyysturvalain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 13 ja 16 §:n muuttamisesta	4598
1358	Asetus työvoimapalveluasetuksen muuttamisesta	4599
1359	Asetus työvoimatoimikunnasta annetun asetuksen 3 §:n muuttamisesta	4601
1360	Asetus työvoimatoimikunnasta annetun asetuksen muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4602
1361	Asetus työmarkkinatuesta	4603
1362	Asetus työttömien aloitteellisuuden tukemisesta annetun asetuksen 6 §:n muuttamisesta	4606
1363	Työllisyysasetus	4607

N:o 1352

Laki

indeksiehdon käytöstä vuosia 1998 ja 1999 koskevissa työ- ja virkaehtosopimuksissa

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Kielletyt ehdot ja muut kielletyt sidonnaisuudet

Hintojen, palkkojen, ansioiden tai muiden kustannusten kehitystä kuvaavan indeksin muutoksiin perustuvaa indeksiehtoa taikka muuta siihen verrattavaa välitöntä tai välillistä sidonnaisuutta ei saa ottaa työ- ja virkaehtosopimukseen, jollei 2 §:stä muuta johdu.

Muuhunkaan sopimukseen ei saa ottaa indeksiehtoa taikka muuta siihen verrattavaa välitöntä tai välillistä sidonnaisuutta, jos sopimuksen tarkoituksena on 1 momentissa säädetyn kiellon kiertäminen.

2 §

Sallittu ehto

Työ- ja virkaehtosopimukseen, jotka on uudistettu 12 päivänä joulukuuta 1997 allekirjoitetun tulopoliittisen sopimuksen mukaisesti, saadaan ottaa mainitun sopimuksen mukainen indeksiehto.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin sopimukseen ei sovelleta indeksiehdon käytön rajoittamisesta annettua lakia (1222/1994).

3 §

Mitättömyys

Edellä 1 §:ssä tarkoitettu ehto tai muu sidonnaisuus on mitätön.

HE 231/1997
VaVM 44/1997
EV 243/1997

4 §

Valvontaelin

Valtioneuvosto voi tarvittaessa asettaa erityisen valvontaelimen valvomaan tämän lain noudattamista. Valvontaelimessä noudatettava menettelystä säädetään asetuksella.

Valvontaelimessä on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä ja näillä henkilökohtaiset varajäsenet. Jäsenten ja varajäsenten tulee olla työ- tai virkasuhteisiin perehtyneitä.

Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja näiden varajäsenet määrätään enintään tämän lain voimassaoloajaksi henkilöistä, joiden ei voida katsoa edustavan työnantaja- eikä työntekijäetuja. Jäsenistä kaksi määrätään työnantajayhdistysten edustavimpien keskusjärjestöjen, kaksi työntekijöiden ja toimihenkilöiden edustavimpien keskusjärjestöjen, yksi valtiovarainministeriön, kunnallisen työmarkkinalaitoksen ja kirkon sopimusvaltuuskunnan sekä yksi valtion virkamiesten, kunnallisten ja kirkollisten viranhaltijoiden palveluksessa olevien ammattiyhdistysten edustavimpien keskusjärjestöjen esityksestä. Kukin jäsenelle määrätään henkilökohtainen varajäsen samalla tavalla.

5 §

Valvontakeinot

Työ- ja virkaehtosopimuksen sopijaosapuoli on velvollinen antamaan 4 §:ssä tarkoitetulle valvontaelimelle tietoja, joita tämä tarvitsee valvoessaan tämän lain noudattamista. Tiedot on annettava valvontaelimen asettamassa määräajassa, ja ne on annettava kirjallisina, jos valvontaelin niin vaatii.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Jos valvontaelin toteaa, että 1 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen sisältyy mainitussa pykälässä tarkoitettu ehto tai muu sidonnaisuus, se voi velvoittaa sopijaosapuolet saattamaan sopimuksen lain mukaiseksi asettamassaan määräajassa.

6 §

Tiedonantovelvollisuus

Edellä 2 §:ssä tarkoitetun työ- ja virkaehtosopimuksen työnantajasopijapuolen on kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta toimitettava jäljennös sopimuksesta valtiovarainministeriölle.

7 §

Muutoksenhaku

Valvontaelimen päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

8 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

9 §

Voimassaoloaika

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja on voimassa 15 päivään tammikuuta 2000.

Ministeri *Jouni Backman*

N:o 1353

Laki**työvoimapalvelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 26 päivänä marraskuuta 1993 annetun työvoimapalvelulain (1005/1993) 4 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 10 a ja 10 b § ja uusi 2 a luku seuraavasti:

4 §

Palvelujen ensisijaisuus ja toteuttaminen

Työttömän työnhakija-asiakkaan työllistymiseen tähtäävistä toimenpiteistä ja työttömyysaikaisesta toimeentuloturvasta säädetään erikseen.

2 luku

Työvoimapalvelut

10 a §

Ilmoittautuminen henkilöasiakkaaksi

Henkilö rekisteröidään työvoimapalvelujen henkilörekisteriin asiakkaaksi, jos hän

- 1) ilmoittautuu henkilökohtaisesti työvoimatoimistossa; ja
- 2) esittää työvoimapalvelujen tarjoamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Työvoimatoimisto voi erityisestä syystä hyväksyä muullakin tavalla tehdyn ilmoittautumisen.

Asiakastietojen tallettamisesta työvoimapalvelujen tietojärjestelmään on kerrottava henkilöasiakkaalle.

HE 178/1997
TyVM 14/1997
EV 229/1997

10 b §

Työhakemuksen voimassaolo

Työhakemuksen voimassaolon katsotaan alkaneen sinä päivänä, jolloin henkilöasiakas on ilmoittautunut työnhakijaksi 10 a §:ssä edellytetyllä tavalla.

Henkilöasiakkaan on pidettävä työhakemus voimassa työvoimatoimiston määräämällä tavalla. Hakemuksen voimassaolo lakkaa, jos työnhakija laiminlyö työvoimatoimiston määräämiä toimenpiteitä hakemuksen voimassapidämiseksi tai ilmoittaa, ettei enää halua pitää työnhakuaan voimassa.

2 a luku

Yhteistyö työttömän työnhakija-asiakkaan kanssa

10 c §

Oikeus työnhakusuunnitelmaan

Työttömällä työnhakijalla on oikeus yhteistyössä työvoimatoimiston kanssa laadittavaan työnhakusuunnitelmaan. Työnhakusuunnitelmassa sovitaan työttömän työn-

hakijan työllistymistä edistävästä toimenpiteistä.

Työnhakusuunnitelma on laadittava viimeistään silloin, kun asiakkaan työttömyys on kestänyt viisi kuukautta. Työnhakusuunnitelma on edellytyksenä asiakkaan osoittamiselle työllisyyslaissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettuihin työllistymistä edistäviin toimenpiteisiin.

Työmarkkinatukeen oikeutetulla työttömällä työnhakijalla, joka on saanut työttömyyspäivärahaa työttömyysturvalain (602/1984) 26 §:n 1 tai 2 momentissa säädetyn enimmäisajan tai saanut työttömyytensä perusteella työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) mukaista työmarkkinatukea vähintään 500 päivältä, on oikeus uudistettuun työnhakusuunnitelmaan.

Edellä 3 momentissa tarkoitettulla henkilöasiakkaalla on oikeus suunnitelmassa yksilöityihin palveluihin ja muihin toimenpiteisiin työvoimatoimiston käytettäväksi osoitettujen määrärahojen rajoissa.

10 d §

Määräaikaiset työnhakuhaastattelut

Työnhakusuunnitelman laatimiseksi tai uudistamiseksi työvoimatoimiston tulee määrärajoin varata työttömälle henkilöasiakkaalle tilaisuus työnhakuhaastatteluun.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

10 e §

Yhteistyövelvollisuus

Asiakkaan kieltäytyessä työnhakuhaastattelusta, työnhakusuunnitelman laatimisesta tai osallistumisesta työnhakusuunnitelmassa sovituihin palveluihin tai toimenpiteisiin sovelletaan, mitä 10 b §:n 2 momentissa sekä työttömyysturvalaissa ja työmarkkinatuesta annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Vuosien 1998 ja 1999 aikana tämän lain 10 c §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan työtömiin työnhakijoihin, joilla mainituissa momenteissa tarkoitettut määrä- ja enimmäisajat täyttyvät tämän lain ollessa voimassa. Henkilöille, joilla 10 c §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettut määrä- ja enimmäisajat ovat täyttyneet ennen tämän lain voimaantuloa, tehdään työnhakusuunnitelma tämän lain mukaisesti vuoden 1999 loppuun mennessä.

Sellaisen työnhakijan oikeuteen, jolle on ennen tämän lain voimaantuloa tehty työllisyyslain 17 §:n nojalla tässä laissa työnhakusuunnitelmalle säädetty edellytykset täytävä työllistymissuunnitelma, ei sovelleta, mitä 10 c §:n 2 momentissa ja edellä 2 momentissa säädetään.

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1354

Laki**työmarkkinatuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työmarkkinatuesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1542/1993) 2, 12 ja 17 §, 18 §:n 1 momentti, 19 §:n 1 momentti, 20 §:n 2 momentti ja 34 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 § osaksi laissa 993/1996, 17 § ja 18 §:n 1 momentti laissa 1705/1995 ja 34 §:n 1 momentti laissa 681/1997, sekä

lisätään 8 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, lakiin uusi 11 a § ja 2 a luku, 13 §:ään uusi 4 momentti, 28 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 681/1997, uusi 3 momentti, 29 §:ään uusi 2 momentti, 30 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 331/1997, uusi 6 momentti ja 35 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 5 momentti, seuraavasti:

2 §

Lain soveltamisala

Oikeus työmarkkinatukeen tämän lain mukaisesti on Suomessa asuvalla työttömällä:

1) joka ei täytä työttömyysturvalain 13, 16 tai 16 a §:ssä tarkoitettua työssäoloehto ja on taloudellisen tuen tarpeessa; tai

2) jonka oikeus työttömyyspäivärahaan on päättynyt työttömyysturvalain 26 §:n 1 tai 2 momentissa olevan rajoituksen vuoksi.

Työmarkkinatuki voidaan maksaa työnantajalle 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun tai 500 päivältä työmarkkinatukea työttömyytensä perusteella saaneen työttömänä työnhakijana olevan henkilön työllistymisen tukemiseksi siten kuin tässä laissa ja asetuksella säädetään.

Jos työmarkkinatukea koskevan asian yhteydessä tulee erikseen ratkaistavaksi, onko henkilöä pidettävä Suomessa asuvana, asia ratkaistaan sen mukaan kuin asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetussa laissa (1573/1993) sääde-

tään. Kansaneläkelaitoksen päätökseen saa hakea muutosta niin kuin mainitun lain 13 §:ssä säädetään.

8 §

Työharjoittelusopimus

Työvoimatoimisto voi tehdä työharjoittelusopimuksen siksi ajaksi, jonka asianomaisen henkilön työhön ja työelämään perehdyttämisen arvioidaan kestävän. Työharjoittelusopimuksen tai useampien työharjoittelusopimusten yhteenlaskettu kesto henkilöä kohti voi olla enintään 12 kuukautta. Erityisesti syystä, kuten työmarkkinoilta syrjäytymisen ehkäisemiseksi, työharjoittelusopimusten yhteenlaskettu kesto voi olla enintään 18 kuukautta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettujen enimmäisaikojen laskenta aloitetaan uudelleen alusta, kun henkilö on täyttänyt työttömyysturvalain 13, 16 tai 16 a §:ssä säädetyn työssäoloehdon, saanut työttömyyspäivärahaa

työttömyysturvalain 26 §:n mukaisen enimmäisajan ja uudelleen täyttää työmarkkinatuen saantiehtot. Enimmäisajan laskenta aloitetaan uudelleen alusta myös sellaisen henkilön kohdalla, joka enimmäisajan täyttymisen jälkeen on saanut työmarkkinatukea työttömyytensä perusteella vähintään 500 päivältä.

11 a §

Muut etuudet

Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun henkilön osallistuessa työharjoitteluun hänelle maksetaan ylläpitokorvausta 6 §:ssä tarkoitettua työharjoittelun aikaisista matka- ja ylläpitokustannuksista. Ylläpitokorvauksesta on voimassa, mitä 10 §:n 2 momentissa työvoimapolitiiseen aikuiskoulutukseen osallistuvan ylläpitokorvauksesta säädetään.

12 §

Työnhakusuunnitelma

Työmarkkinatuen saajan työllistymisedellytysten selvittämiseen ja niiden parantamiseksi tehtävään suunnitelmaan sovelletaan, mitä erikseen säädetään. Työvoimapolitiislain 10 c §:n 3 momentissa tarkoitettu työnhakusuunnitelma on edellytyksenä työttömän osoittamiselle työhön, jonka palkkauskustannuksiin myönnetään 2 a luvun mukaisesti tukea.

2 a luku

Työmarkkinatuen maksaminen työnantajalle

12 a §

Työnantajalle maksettavan tuen edellytykset

Työvoimatoimisto voi hakemuksesta määrätä työmarkkinatuen suoritettavaksi muulle työnantajalle kuin valtion virastolle tai laitokselle, joka tekee työsopimuslain 1 §:ssä tarkoitetun työsopimuksen tai oppisopimuskoulutuksesta annetussa laissa (1605/1992) tarkoitetun oppisopimuksen työvoimatoimiston osoittaman, työmarkkinatukeen oikeutettuna, 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun työttömän kanssa. Työmarkkinatuki voidaan määrätä maksettavaksi osa-aikaiseen työhön.

Henkilöä pidetään 1 momentissa tarkoitettulla tavalla työmarkkinatukeen oikeutettuna, vaikka hänelle ei ole välittömästi ennen työsuhteen alkamista maksettu tukea 17—19 §:ssä, 20 §:n 1 momentissa, 22 a §:ssä, 23 §:n 3 momentissa, 24 §:ssä tai 28 §:n 2 momentissa olevan rajoituksen johdosta.

Työmarkkinatuki voidaan määrätä maksettavaksi yksinään tai yhdistettynä työllisyyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettuun työllistämistukeen työnantajalle (*yhdistelmätuki*). Työmarkkinatukea ei yhdistetä työllistämistukeen, jos henkilön työllistämisen tukemiseksi samalle ajalle myönnettävän työllistämistuen määrä ylittää työllisyysasetuksessa tarkoitetun normaalin työllistämistuen.

Työnantajalle maksettavaan työmarkkinatukeen sovelletaan lisäksi, mitä työllisyyslaissa ja -asetuksessa työnantajalle myönnettävästä työllistämistuesta säädetään, jollei tässä laissa tai sen nojalla asetuksella toisin säädetä. Työmarkkinatukea ei määrätä maksettavaksi työnantajalle, joka ei 1 momentissa tarkoitetussa sopimuksessa ole sitoutunut maksamaan vähintään 23 §:n 1 momentissa tarkoitetun täysimääräisen työmarkkinatuen suuruista palkkaa työkyvyttömyysajalta, jolta tuen avulla työllistetty henkilö ei saa sairausvakuutuslain (364/1963) 19 §:n 1 momentissa olevan rajoituksen vuoksi päivärahaa tai saa muuta vastaavaa lakisääteistä korvausta tai työnantajalta muulla perusteella sairausajan palkkaa.

12 b §

Tuen määrä

Työnantajalle maksetaan työmarkkinatukena 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu täysimääräinen työmarkkinatuki.

Työnantajalle maksettavan työmarkkinatuen tai yhdistelmätuen määrä voi olla enintään työnantajalle henkilön palkkauksesta aiheutuneiden kustannusten suuruinen. Tukea ei makseta, jos työnantajalle henkilön palkkauksesta aiheutuvat kustannukset kuukaudessa ovat pienemmät kuin täysimääräisen työmarkkinatuen kuukautta kohti laskettu määrä. Palkkauskustannuksina pidetään henkilölle maksettua palkkaa sekä työnantajan eläke- ja sosiaaliturvamaksua. Jos yhdistelmätuen määrä ylittää työnantajalle aiheutuneet palkkauskustannukset, vähennys tehdään työllistämistuesta.

Eri työnantajatahoille maksettavan tuen enimmäismäärästä ja tuen maksatusmenettelystä säädetään asetuksella.

12 c §

Tuen kesto

Työmarkkinatuki voidaan määrätä maksettavaksi työnantajalle enintään 12 kuukaudeksi henkilöä kohti. Enimmäisajan laskentaan sovelletaan, mitä 8 §:n 4 momentissa säädetään työharjoittelusopimuksen enimmäiskeston osalta.

13 §

Oikeus työmarkkinatukeen

Henkilöllä ei ole oikeutta työmarkkinatukeen siltä ajalta, jolta tukea maksetaan hänen työllistymisensä edistämiseksi työnantajalle.

17 §

Työvoimapolitiittisista toimenpiteistä kieltäytyminen

Henkilöllä, joka toistuvasti kieltäytyy työvoimatoimiston tarjoamista 6 tai 11 §:ssä tarkoitetuista taikka muista niihin rinnastettavista kohtuullisiksi katsottavista työllistymistä edistävästä toimenpiteistä, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen kahden kuukauden ajalta. Määräaika lasketaan siitä päivästä, jona kieltäytyminen on tapahtunut. Henkilöllä on aina oikeus kieltäytyä työssäkäyntialueensa ulkopuolella järjestettävästä työharjoittelusta menettämättä oikeuttaan työmarkkinatukeen.

Edellä 1 momentista poiketen 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulla henkilöllä, joka ilman pätevää syytä kieltäytyy työharjoittelusta, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen kahden kuukauden ajalta kieltäytymisestä lukien.

18 §

Velvollisuus osallistua koulutukseen

Henkilöllä, joka ilman pätevää syytä kieltäytyy menemästä tai omalla menettelyllään aiheuttaa, ettei tule valituksi hänelle soveltuvaan 10 §:ssä tarkoitettuun koulutukseen tai koulutukseen, jonka ajalta hänellä on oikeus

tämän lain tasoiisiin etuuksiin, tai joka aloitettuaan koulutuksen ilman pätevää syytä on eronnut tai omasta syystä erotettu tällaisesta koulutuksesta, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen kahden kuukauden ajalta. Määräaika lasketaan koulutuksesta kieltäytymisestä, eroamisesta tai erottamisesta lukien.

19 §

Työvoimapolitiittisen toimenpiteen keskeyttäminen

Henkilöllä, joka ilman pätevää syytä keskeyttää tai joutuu omasta syystä keskeyttämään 6 §:ssä tarkoitettua työharjoittelun tai 11 §:ssä tarkoitettua toimenpiteen tai muun niihin rinnastettavan kohtuulliseksi katsottavan työllistymistä edistävän toimenpiteen, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen kahden kuukauden ajalta keskeytymisestä lukien.

20 §

Oikeus työmarkkinatukeen eräissä tapauksissa

Henkilöllä, jonka 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua menettelyä taikka toistuvasta 17 §:n 2 momentissa tai 18 tai 19 §:ssä tarkoitettua menettelyä on pääteltävissä, ettei hän halua työllistämistä edistäviin toimenpiteisiin, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen ennen kuin hän ollut työssä tai 10 §:ssä tarkoitettussa koulutuksessa vähintään kolme kuukautta.

28 §

Työmarkkinatuen hakeminen

Työnantaja voi hakea 2 a luvussa tarkoitettua työmarkkinatukea kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolta. Hakemus ja esitys tuen myöntämisestä voidaan jättää myös työvoimatoimistoon. Hakemisesta ja tuen myöntämisestä ja maksamisesta tarpeellisista tiedoista säädetään asetuksella.

29 §

Työmarkkinatuen maksaminen

Työnantajalle 2 a luvussa tarkoitettu työmarkkinatuki maksetaan niiltä päiviltä, joilta työnantaja on velvollinen maksamaan palkkaa, kuitenkin enintään viideltä päivältä kalenteriviikossa. Työmarkkinatukea ei kuitenkaan makseta päiviltä, joilta työnantajalle maksetaan sairausvakuutuslain 28 §:n nojalla mainitun lain mukaista päivärahaa taikka äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa. Nämä korvauspäivät luetaan viiden päivän enimmäisaikaan.

30 §

Kansaneläkelaitoksen päätös ja muutoksenhaku

Työnantajalle maksettavaa työmarkkinatukea koskevaan päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta. Päätöksen poistamista ja virheen korjaamista koskevassa asiassa noudatetaan soveltuvien osin, mitä 33 ja 33 a §:ssä säädetään.

34 §

Työvoimapoliittinen lausunto

Työvoimatoimisto tai työvoimatoimikunta antaa kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolle lausunnon 2 §:n 2 momentissa, 2 a luvussa, 13 ja 14 §:ssä, 15 §:n 2—4 momentissa, 16—22 §:ssä, 25 §:n 3 momentissa ja 26 §:n 2 momentissa säädettyjen työmarkkinatuen edellytysten täyttymisestä. Lausunto annetaan 15 §:n 4 momentissa säädettyistä edellytyksistä ainoastaan siltä osin kuin työ-

markkinatukeen sovelletaan, mitä työttömyysturvalain 4 a §:ssä, 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja 2 momentissa sekä 5 a ja 5 b §:ssä säädetään työttömyyspäivärahasta.

35 §

Takaisinperintä

Jos työnantajalle maksettavaa työmarkkinatukea on käytetty vastoin tämän lain tai sen nojalla annetun asetuksen säännöksiä taikka myöntämispäätöksessä asetettuja ehtoja, työnantajan on suoritettava perusteettomasti maksettu tuki takaisin kansaneläkelaitokselle. Takaisin maksettavalle määrälle on maksettava sen maksupäivästä vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättyä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei palautettava määrää suoriteta viimeistään takaisinperintäpäätöksessä määrättyinä takaisinmaksupäivänä, on viivästyneelle määrälle suoritettava korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko takaisinmaksupäivästä. Työmarkkinatuen takaisinperinnästä työnantajalta on muutoin soveltuvien osin voimassa, mitä 1—4 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Lain 11 a §:ää sovelletaan, jos työharjoittelusopimus on tehty tämän lain ollessa voimassa. Lain 17 ja 18 §:ää, 19 §:n 1 momenttia ja 20 §:n 2 momenttia sovelletaan, jos niissä tarkoitettu menettely on tapahtunut tämän lain ollessa voimassa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1355

L a k i
työllisyyslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 13 päivänä maaliskuuta 1987 annetun työllisyyslain (275/1987) 17 §, sellaisena kuin se on laissa 1696/1992, ja
muutetaan 21 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1696/1992, seuraavasti:

21 §

Työllistämistuki kunnalle

Jos työvoimatoimisto osoittaa kunnan työllistettäväksi 19 §:n nojalla työttömän henkilön, kunnalla on oikeus saada työllisyysmäärärahoista työllistämistä aiheutuviin kustannuksiin työllistämistukea 118 markkaa niiltä päiviltä, joilta kunta on velvollinen maksamaan palkkaa, kuitenkin enintään vii-

deltä päivältä viikossa (*normaali työllistämistuki*). Asetuksella voidaan säätää, että kunnalle maksetaan työttömän työllistämistä normaalia työllistämistukea korkeampi tuki.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1356

Laki**työttömyysturvalain 13 ja 16 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 24 päivänä elokuuta 1984 annetun työttömyysturvalain (602/1984) 13 §:n 2 momentti ja 16 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 666/1996, seuraavasti:

13 §

Oikeus peruspäivärahaan

Työssäoloehto täyttyy, kun henkilö on 24 lähinnä edellisen kuukauden aikana (*tarkastelujakso*) ollut 43 kalenteriviikkoa sellaisessa työssä, jossa työaika kunakin kalenteriviikkona on ollut vähintään 18 tuntia tai jonka työsopimuksen mukainen säännöllinen työaika on tasoittumisjakson aikana ollut keskimäärin vähintään 18 tuntia kalenteriviikossa ja palkka työehtosopimuksen mukainen tai, jollei alalla ole työehtosopimusta, kokoaikatyön palkka vastaa vähintään peruspäivärahan 40-kertaista määrää kuukaudessa. Työssäoloehdon täyttymisessä voidaan henkilön pyynnöstä ottaa huomioon myös sellainen neljän peräkkäisen kalenteriviikon ajanjakso, jossa työaika on yhteensä vähintään 80 tuntia jakaantuneena kullekin viikolle. Työ voidaan lukea työssäoloehtoon vain kerran. Työssäoloehdon täyttymisessä otetaan huomioon työ, jota henkilö on tehnyt täytettyään 16 vuotta. Lisäksi työssäoloehtoon sovelletaan, mitä 16 §:n 3—5 momentissa säädetään. Tässä momentissa tarkoitettuun työssäoloaikaan luetaan kolmannes työstä, jonka palkkauskustannuksiin työnantaja on

saanut työmarkkinatuesta annetun lain 2 §:n 2 momentissa ja 2 a luvussa tarkoitettua tukea, kuitenkin enintään 16 kalenteriviikkoa.

16 §

Palkansaajan oikeus ansioon suhteutettuun päivärahaan

Työssäoloehto täyttyy, kun henkilö on 24 lähinnä edellisen kuukauden aikana (*tarkastelujakso*) ollut 43 kalenteriviikkoa sellaisessa vakuutusenalaisessa työssä, jossa työaika kunakin kalenteriviikkona on ollut vähintään 18 tuntia tai jonka työsopimuksen mukainen säännöllinen työaika on tasoittumisjakson aikana ollut keskimäärin vähintään 18 tuntia kalenteriviikossa ja palkka työehtosopimuksen mukainen tai, jollei alalla ole työehtosopimusta, kokoaikatyön palkka vastaa vähintään peruspäivärahan 40-kertaista määrää kuukaudessa. Työssäoloehdon täyttymisessä voidaan henkilön pyynnöstä ottaa huomioon myös sellainen neljän peräkkäisen kalenteriviikon ajanjakso, jossa työaika on yhteensä vähintään 80 tuntia jakaantuneena kullekin viikolle. Työ voidaan lukea työssäoloehtoon vain kerran. Tässä momentissa

tarkoitettuun työssäoloaikaan luetaan kolmannes työstä, jonka palkkauskustannuksiin työnantaja on saanut työmarkkinatuesta annetun lain 2 §:n 2 momentissa ja 2 a luvussa tarkoitettua tukea, kuitenkin enintään 16 kalenteriviikkoa.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Lain 13 §:n 2 momenttia sekä 16 §:n 2 momenttia sovelletaan henkilöihin, joiden työttömyysturvalain 26 §:n 1 momentissa tarkoitettu työttömyyspäivärahan enimmäismaksuaika alkaa alusta lain voimaantulon jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1357

Laki**työttömyysturvalain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 13 ja 16 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysturvalain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta 6 päivänä syyskuuta 1996 annetun lain (666/1996) 13 §:n 5 momentti ja 16 §:n 9 momentti seuraavasti:

13 §

Oikeus peruspäivärahaan

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun työssä-
 oloaikaan voidaan rinnastaa enintään 16 ka-
 lenteriviikon ajalta myös ajanjakso, jolta
 henkilö on saanut työvoimapoliittisesta ai-
 kuiskoulutuksesta annetun lain mukaista
 koulutustukea.

16 §

Palkansaajan oikeus ansioon suhteutettuun päivärahaan

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun työssä-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

oloaikaan voidaan rinnastaa enintään 16 ka-
 lenteriviikon ajalta myös ajanjakso, jolta
 henkilö on saanut työvoimapoliittisesta ai-
 kuiskoulutuksesta annetun lain mukaista
 koulutustukea.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 1998.

Lain 13 §:n 5 momenttia sekä 16 §:n 9
 momenttia sovelletaan henkilöihin, joiden
 työttömyysturvalain 26 §:n 1 momentissa
 tarkoitettu työttömyyspäivärahan enimmäis-
 maksuaika alkaa alusta lain voimaantulon
 jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
 ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin
 toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1358

Asetus**työvoimapalveluasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Työministerin esittelystä
muutetaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun työvoimapalveluasetuksen (1251/1993) 4 luvun otsikko sekä 14 ja 15 § sekä *lisätään* asetukseen uusi 15 a § seuraavasti:

4 luku

Palvelujen käyttö ja yhteistyö

14 §

Ilmoittautuminen henkilöasiakkaaksi

Henkilöasiakkaan ilmoittautuessa työvoimapalvelulain 10 a §:n mukaisesti työvoimatoimistoon hänen tulee antaa työnhakutietonsa ilmoittautumislomakkeella. Lomakkeen tiedot kirjataan työvoimapalvelulain 19 §:ssä tarkoitettuun tietojärjestelmään.

Henkilöasiakkaan suostumus työnhakutietojen luovuttamiseen työvoimapalvelujen tietojärjestelmästä annetussa asetuksessa (1254/1993) tarkoitettuun tietojärjestelmään samoin kuin maininta siitä, että asiakastietojen tallentamisesta tietojärjestelmään on kerrottu asiakkaalle, merkitään ilmoittautumislomakkeeseen.

15 §

Työnhakuhaastattelut

Työvoimapalvelujen tietojärjestelmässä asiakkaana oleva henkilö kutsutaan yleensä

kuukauden kuluessa henkilöasiakkaaksi ilmoittautumisesta alkuhaastatteluun, jossa kartoitetaan asiakkaan tavoitteet, tarkastetaan työnhakutiedot, selvitetään työ- ja koulutusvaihtoehdot, arvioidaan työnhakukoulutuksen tarve sekä sovitaan työnhaun uusimisesta, työvoimapalvelulain 10 d §:ssä tarkoitetuista haastatteluista (*määräaikaishaastattelu*) ja muista jatkotoimenpiteistä.

Määräaikaishaastattelut järjestetään siten kuin työministeriö vuosittain määrää. Määräaikaishaastatteluissa tarkastetaan ja täydennetään työnhakutiedot, arvioidaan työnhaun tuloksellisuutta ja tehtyjen suunnitelmien toteutumista sekä selvitetään tarjolla olevia palveluvaihtoehtoja ja sovitaan jatkotoimenpiteistä.

15 a §

Työnhakusuunnitelma

Työvoimapalvelulain 10 c §:ssä tarkoitettu työnhakusuunnitelma laaditaan kirjallisesti alkuhaastattelun perusteella, ja sitä tarkistetaan määräaikaishaastatteluissa. Suunnitelmassa sovitaan niistä palveluista ja toimenpiteistä, jotka edistävät asiakkaan sijoittamista avoimille työmarkkinoille. Suunnitel-

man allekirjoittavat asiakas ja työvoimatoimisto.

Työhakusuunnitelmaan liittyy osaamiskartoitus, jossa kootaan tiedot asiakkaan koulutuksesta, ammattitaidosta, työkokemuksesta ja erityisosaamisesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1359

Asetus**työvoimatoimikunnasta annetun asetuksen 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Työministerin esittelystä
muutetaan työvoimatoimikunnasta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun asetuksen (1681/1993) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 1791/1995, seuraavasti:

3 §

*Työvoimapoliittinen lausunto
 työmarkkinatuen saamisen edellytyksistä*

Työvoimatoimiston tehtävänä on antaa kansaneläkelaitosta sitova lausunto työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) 2 §:n 2 momentissa, 2 a luvussa, 13 ja 14 §:ssä, 15 §:n 2 momentissa, 16 ja 21 §:ssä, 25 §:n 3 momentissa ja 26 §:n 2 momentissa säädettyjen työmarkkinatuen saamisen työvoimapoliittisten edellytysten täyttymisestä. Työvoimatoimikunta antaa sitovan lausunnon työmarkkinatuesta annetun lain 15 §:n 3

momentissa, 17—20 ja 22 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymisestä. Jos on kysymys siitä, onko jonkun katsottava olleen työmarkkinatuesta annetun lain 20 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla poissa työmarkkinoilta, sitovan lausunnon antaa kuitenkin työvoimatoimisto. Työvoimatoimikunta antaa lausunnon myös niiden työmarkkinatuesta annetun lain 15 §:n 4 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä, jotka luetellaan lain 34 §:n 1 momentissa.

—————
 Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 1998.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1360

Asetus

**työvoimatoimikunnasta annetun asetuksen muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta
annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Työministerin esittelystä
muutetaan työvoimatoimikunnasta annetun asetuksen muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (1791/1995) voimaantulosäännöksen 2 momentti seuraavasti:

Tämän asetuksen 3 a, 4 ja 5 § ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1361

Asetus työmarkkinatuesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Työministerin esittelystä säädetään työmarkkinatuesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1542/1993) ja 24 päivänä elokuuta 1984 annetun työttömyysturvalain (602/1984) 35 §:n nojalla:

1 §

Työmarkkinatuen maksaminen

Työmarkkinatuki maksetaan tukioikeuden alkamisesta lukien maksukausittain jälkikäteen siten, että ensimmäinen maksukausi on kaksi viikkoa ja kukin seuraava maksukausi neljä viikkoa. Työmarkkinatuki maksetaan etuuden saajan määräämälle tilille Suomessa toimivaan rahalaitokseen niin, että se on hakijan nostettavissa viikon kuluessa maksukauden päättymisestä. Työmarkkinatuki voidaan kuitenkin maksaa muullakin tavalla, jos tilille maksaminen ei ole mahdollista tai jos hakija esittää kansaneläkelaitoksen hyväksymän erityisen syyn.

Työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) 23 §:n 2 momentissa tarkoitettu soviteltu tai vähennetty työmarkkinatuki ja ylläpitokorvaus työharjoittelualjalta voidaan kuitenkin maksaa kuukausittain jälkikäteen.

2 §

Työnantajalle maksettavan työmarkkinatuen hakeminen ja maksaminen

Hakemus työmarkkinatuesta annetun lain 2 a luvussa tarkoitettua työmarkkinatuen

myöntämisestä jätetään kansaneläkelaitoksen paikallistoimistoon tai työvoimatoimistoon, jossa työllistettävä henkilö on työttömänä työnhakijana.

Hakemuksessa on esitettävä selvitys työsuhteen kestosta, työajasta, palkkauskustannuksista sekä annettava muut tuen myöntämiseksi ja maksamiseksi tarpeelliset tiedot. Hakemukseen on liitettävä lisäksi kirjallinen työ- tai oppisopimus taikka muu työvoimatoimiston hyväksymä selvitys työmarkkinatuesta annetun lain 12 a §:n 4 momentissa tarkoitettua sitoumuksesta.

Kansaneläkelaitoksen paikallistoimisto maksaa työnantajalle maksettavan työmarkkinatuen työnantajan määräämälle tilille Suomessa toimivaan rahalaitokseen kuukausittain jälkikäteen työvoimatoimiston hyväksymän maksatushakemuksen perusteella.

Tuki voidaan maksaa 3 momentissa säädettyä pidemmältä ajanjaksolta, jos tuen saaja siihen suostuu.

3 §

Oikeus ylläpitokorvaukseen

Henkilölle, joka ei saa työmarkkinatukea työharjoittelun ajalta, ei makseta työmarkkinatuesta annetun lain 11 a §:n mukaista yllä-

pitokorvausta. Ylläpitokorvausta ei myöskään makseta, jos henkilölle työharjoittelun ajalta maksettavaa työmarkkinatukea on työmarkkinatuesta annetun lain 23 §:n 3 momentin mukaisesti:

- 1) vähennetty; tai
- 2) soviteltu ja sovittelussa huomioon otettava palkka tai muu työtulo ylittää 750 markkaa kuukaudessa.

4 §

Ylläpitokorvauksen määrä

Työharjoittelun ajalta maksettava ylläpitokorvaus on työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun asetuksen (912/1990) 15 §:ssä tarkoitetun ylläpitokorvauksen suuruinen.

5 §

Työmarkkinatuen rahoitus

Työministeriö osoittaa kansaneläkelaitokselle työmarkkinatuen ja ylläpitokorvausten maksamiseen tarvittavat määrärahat valtion talousarviossa työministeriön hallinnonalan pääluokkaan tätä tarkoitusta varten otetusta määrärahasta.

6 §

Ennakoiden vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain marraskuun 15 päivään mennessä toimitettava työministeriölle arvio seuraavana vuonna maksettavasta työmarkkinatuen ja ylläpitokorvausten määrästä ennakkoiden vahvistamista varten.

Työministeriö vahvistaa seuraavan vuoden ennakon viimeistään kunkin vuoden joulukuun 1 päivänä.

Ennako tulee välittömästi tarkistaa, jos sen perusteet ovat olennaisesti muuttuneet.

7 §

Ennakoiden maksaminen

Valtion tulee suorittaa ennako kansaneläkelaitokselle sairausvakuutusrahastoon siten, että vuotuisen ennakon määrästä maksetaan tammikuussa vähintään yksi kuudesosa ja sen jälkeen jäljellä oleva määrä kuukausit-

tain tasasuuruksina erinä. Rahoituksen turvaamiseksi tai vuotuisen ennakon olennaisesti muuttuessa voidaan ennako jaksottaa edellä säädetyistä poiketen.

Ennakot maksetaan kunkin kalenterikuukauden ensimmäisenä arkipäivänä.

8 §

Työmarkkinatukea koskevat selvitykset

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava työministeriölle sekä sosiaali- ja terveystieteiden ministeriölle selvitys maksamansa työmarkkinatuen määrästä kultakin kalenterikuukaudelta sekä koko siihenastiselta varainhoitovuodelta seuraavan kuukauden loppuun mennessä. Selvityksessä on eriteltävä:

- 1) työharjoitteluun osallistuneille maksettu työmarkkinatuki ja ylläpitokorvaukset;
- 2) työvoimapolitiiseen aikuiskoulutukseen osallistuneille maksettu työmarkkinatuki;
- 3) ammatinvalinnanohjaus- tai kuntoutustoimenpiteisiin osallistuneille maksettu työmarkkinatuki;
- 4) työnhaun ajalta maksettu työmarkkinatuki; ja
- 5) työnantajalle maksettu työmarkkinatuki.

Erittelystä tulee ilmetä niiden henkilöiden lukumäärä, joille tai joiden työllistämiseksi työmarkkinatukea on maksettu, ja niiden päivien lukumäärä, joilta työmarkkinatukea on maksettu.

9 §

Valtion lopullisen rahoituksen vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen tilinpäätöksen yhteydessä on vuosittain vahvistettava määrä, joka työmarkkinatukena ja ylläpitokorvauksina on tullut valtion varoista tilivuonna suorittaa. Maksettujen ennakkoiden ja vahvistetun määrän erotus otetaan huomioon tilinpäätöksen vahvistamista seuraavan elokuun ennakkossa.

10 §

Työharjoittelusopimuksesta tiedottaminen

Työharjoittelusopimuksesta on yksi kappale annettava työharjoittelupaikan järjestäjälle. Sopimuksesta on annettava jäljennös työharjoitteluun osallistuvalla henkilöllä sekä työ-

harjoittelupaikan luottamusmiehelle tai muulle työntekijöiden edustajalle.

11 §

Työmarkkinatukea koskevan päätöksen allekirjoittaminen

Työmarkkinatuesta annetun lain 30 §:ssä tarkoitettu päätös on allekirjoitettava. Päätökseen, joka annetaan koneellisessa tietojenkäsittelyssä tai muutoin ainakin osaksi painomenetelmää käyttäen aikaansaatusasiakirjana, voidaan allekirjoitus kuitenkin merkitä koneellisesti.

12 §

Neuvottelukunnat

Mitä työttömyysturvalain täytäntöönpanosta annetussa asetuksessa (742/1984) säädetään työttömyysturvaa koskevien asioiden käsittelystä työttömyysturvalain 35 §:ssä

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

tarkoitetuissa työttömyysturva-asiain neuvottelukunnissa, sovelletaan myös työmarkkinatukea koskeviin asioihin.

13 §

Ohjeiden antaminen

Työministeriö antaa tarvittaessa ohjeita tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tällä asetuksella kumotaan työmarkkinatuesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annettu asetus (1680/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1362

Asetus

työttömien aloitteellisuuden tukemisesta annetun asetuksen 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Työministerin esittelystä
muutetaan työttömien aloitteellisuuden tukemisesta 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (1788/1995) 6 § seuraavasti:

6 §

Omatoimisuusavustuksen määrä

Omatoimisuusavustuksen määrä on enintään 80 prosenttia avustettaviksi hyväksytyjen kustannusten toteutuneesta kokonaismäärästä.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, työttömien perustaman yhdistyksen toiminnanohjaajan tai muun vastaavan henkilön palkkauskustannukset voidaan korvata kokonaisuudessaan.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1363

Työllisyysasetus

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Työministerin esittelystä säädetään 13 päivänä maaliskuuta 1987 annetun työllisyyslain (275/1987) sekä työmarkkinatuesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1542/1993) 2 §:n 2 momentin ja 12 b §:n 3 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 1354/1997:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Työllisyyslain toimeenpanojärjestys

Työllisyyslain (275/1987) tarkoituksen toteuttamiseksi työnhakijalle pyritään järjestämään mahdollisuus tehdä työtä työllisyysmäärärahojen avulla, jollei häntä ole onnistuttu työllistämään työvoimapalvelulaisissa (1005/1993) tarkoitettujen työvoimapalvelujen avulla eikä ohjaamaan koulutukseen siten kuin työllisyyslaissa ja tässä asetuksessa sekä muissa laeissa ja asetuksissa säädetään.

Työllisyysmäärärahojen avulla työllistetään erityisesti nuoria, pitkäaikaistyöttömiä ja vajaakuntoisia sekä estetään ennalta työttömyyden pitkäaikaistumista ja tasoitetaan työttömyyden alueellisia eroja.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *nuorella* alle 25-vuotiasta työvoimatoimistoon työttömäksi työnhakijaksi ilmoittautunutta henkilöä;

2) *pitkäaikaistyöttömällä* yhtäjaksoisesti 12 kuukautta työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa ollutta henkilöä tai henkilöä, joka on ollut useammassa työttömyysjaksossa yhteensä vähintään 12 kuukautta työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa ja joka työttömyyden kokonaiskeston perusteella on rinnastettavissa yhtäjaksoisesti 12 kuukautta työttömänä olleeseen työnhakijaan;

3) *vajaakuntoisella* työvoimapalveluasetuksen (1251/1993) 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua henkilöä;

4) *työnsuunnittelijalla* henkilöä, jonka valtion virasto tai laitos, kunta, yhdistys tai säätiö on palkannut työllisyysmäärärahoihin suunnittelemaan ja järjestämään työttömille sopivia työ- ja koulutuspaikkoja sekä muita työllistymistä edistäviä toimenpiteitä;

5) *työssäkäyntialueella* työllisyysasioita käsittelevän ministeriön määrittelemää yhden tai useamman kunnan muodostamaa aluetta, jolla kunnan asukkaat yleisesti käyvät työssä;

6) *normaalilla työllistämistuella* tukea, jonka määrä on 118 markkaa päivältä;

7) *yhdistelmätuella* tukea, jossa työmarkkinatuki maksetaan työnantajalle joko yksinään tai yhdistettynä työllistämistukeen.

3 §

Alueellisten työttömyyserojen huomioon ottaminen

Työllisyyslain 19 §:ssä tarkoitetun alueellisesti tasapainoisen työllisyyden aikaansaamiseksi valtion talousarvioon esitetään ne määrärahat, joilla ottaen huomioon työllisyystilanteen ja kansantalouden kehitysnäkymät valtion on tarvittaessa järjestettävä työntekomahdollisuuksia siten, ettei minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa.

Työvoimatoimiston on antaessaan työllisyyslain 19 §:n mukaisia työhönoitoja osoitettava kunnan palvelukseen ensisijaisesti pitkäaikaistyöttömiä ja nuoria.

2 luku

Suunnitelmat

4 §

Työvirastot

Työllisyyslaissa ja tässä asetuksessa tarkoitettuja työvirastoja ovat Ilmailulaitos, Merenkulkuhallitus, Metsähallitus, Metsäntutkimuslaitos, Museovirasto, oikeusministeriö vankeinhoitolaitosta koskevissa asioissa, opetusministeriö, puolustusministeriö, Rajavartiolaitos, Ratahallintokeskus, Suomenlinnan hoitokunta, Tielaitos, valtioneuvoston kanslia, Valtion kiinteistölaitos ja alueelliset ympäristökeskukset. Ympäristökeskusten työohjelmamenettelystä huolehtii keskitetysti Suomen ympäristökeskus maa- ja metsätalousministeriön sekä ympäristöministeriön ohjauksessa. Muiden valtion virastojen ja laitosten toimimisesta työvirastoina päättää valtioneuvosto.

5 §

Työ- ja työllisyystyöohjelma

Työviraston on toimitettava vuosittain työllisyysasioita käsittelevälle ministeriölle työllisyyslain 4 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu seuraavana varainhoitovuonna käytettävien työmäärärahojen käyttösuunnitelma (*työohjelma*) sekä esitys valtion omiin investointeihin käytettäviksi suunnitelluista työllisyysmäärärahoista (*työllisyystyöohjelma*).

Työ- ja työllisyystyöohjelmaan on sisällytettävä arvio ohjelmien työllisyysvaikutuksesta (*työllisyysvaikutusarvio*).

Työmäärärahoja ovat työvirastojen käyttöön tarkoitetut valtion talousarviossa maa- ja vesirakennusinvestointeihin, talonrakennusinvestointeihin sekä korjaus- ja kunnossapitotöihin osoitettavat määrärahat.

Työohjelman, työllisyystyöohjelman ja työllisyysvaikutusarvion lisäksi työviraston on toimitettava työllisyysasioita käsittelevälle ministeriölle toiminta- ja taloussuunnitelmansa siltä osin kuin ne koskevat työmäärärahoilla toteutettavia töitä.

6 §

Ohjelmien hyväksyminen

Valtioneuvosto hyväksyy 5 §:ssä tarkoitetun työ- ja työllisyystyöohjelman. Työohjelma hyväksytään työvirastokohtaisesti työvoima- ja elinkeinokeskusten (*TE-keskus*) toimialueittain sekä työllisyystyöohjelma TE-keskusten toimialueittain.

Valtioneuvosto päättää ohjelmien hyväksymisen yhteydessä kustannusarvioltaan yli 20 miljoonan markan hankkeiden aloittamisesta. Työllisyysasioita käsittelevä ministeriö hyväksyy:

- 1) työohjelmaan kuuluvien työmäärärahojen kohdentamisen kustannusarvioltaan enintään 20 miljoonan markan hankkeissa; ja
- 2) työllisyystyöohjelmassa ministeriölle osoitettujen määrärahojen kohdentamisen kustannusarvioltaan enintään 20 miljoonan markan hankkeissa.

TE-keskus hyväksyy työllisyystyöohjelmassa sille osoitettujen määrärahojen kohdentamisen kustannusarvioltaan enintään 20 miljoonan markan hankkeissa saatuaan kohdentamiseen kustannusarvioltaan yli kymmenen miljoonan markan hankkeiden osalta hankkeen rahoittamiseen luvan työllisyysasioita käsittelevältä ministeriöltä.

Työvirastolla tai sen alaisella viranomaisella on 2 ja 3 momenteissa tarkoitettujen päätösten perusteella oikeus käyttää sille valtion talousarviossa myönnettyjä määrärahoja.

7 §

Työ- ja työllisyystyöohjelmien työllisyysvaikutusten seuranta

Työviraston on selvitettävä työvoimavi-

ranomaiselle investoinnin rakennusaikaisten ja pysyvien työllisyysvaikutusten toteutuminen työvoimaviranomaisen määräämällä tavalla. Työvirasto on velvollinen antamaan viranomaisen pyytämät seurantatiedot enintään viiden vuoden ajalta työohjelmavuoden päättymisestä.

3 luku

Työllisyysmäärärahoista investointeihin myönnettävät avustukset

8 §

Valtionavun myöntäminen ja määrärahojen osoittaminen

Työvoimaviranomainen voi myöntää investointiin työllisyysmäärärahoista haetun valtionavun joko suoraan hakijalle tai osoittaa valtionavun myöntämistä varten tarvittavat työllisyysmäärärahat toiselle valtion viranomaiselle (*investointiavustus*).

Työvoimaviranomainen osoittaa valtionavun myöntämistä varten tarvittavan määrärahan toiselle viranomaiselle (*valtionapuviranomainen*) silloin, kun tämä erityissäännösten nojalla myöntää valtionavun sen hakijalle. Muissa tapauksissa työvoimaviranomainen myöntää työllisyysperusteisen investointiavustuksen suoraan hakijalle.

9 §

Lausunto valtionapuhakemuksesta

Työvoimaviranomaisen on hankittava valtionapuhakemuksesta lausunto siltä valtionapuviranomaiselta, jolle määräraha on tarkoitus osoittaa, jollei tämä viranomainen ole tehnyt esitystä määrärahan osoittamisesta.

Lausunnossa tai esityksessä on selvitettävä:

- 1) investoinnin rakennusaikaiset ja pysyvät työllisyysvaikutukset;
 - 2) hankkeen suunnitteluvalmius sekä se, voidaanko suunnitelmia ja kustannuksia pitää hyväksyttävänä;
 - 3) voidaanko hankkeen suunnittelussa, toteuttamisessa ja valtionaputoiminnassa noudattaa hanketta koskevia erityissäännöksiä; sekä
 - 4) muut lausuntopyynnössä mainitut asiat.
- Jos valtionavun hakija harjoittaa elinkeino-

toimintaa, lausunnossa tai esityksessä on 2 momentissa mainitun lisäksi selvitettävä:

1) voidaanko hakijalla katsoa olevan jatkuvan kannattavan toiminnan edellytyksiä; sekä

2) tiedot hakijan kolmen edellisen vuoden aikana mahdollisesti saamasta valtionavusta ja muusta julkisesta rahoituksesta.

Jos valtionavun hakija ei harjoita elinkeinotoimintaa, lausunnossa tai esityksessä on 2 momentissa mainitun lisäksi selvitettävä:

1) hankkeesta valtiolle, kunnalle tai kuntayhtymälle aiheutuva henkilöstön sekä käyttö- ja muiden kustannusten lisäys sekä sen edellyttämä valtion rahoitusosuus; sekä

2) onko hanke tarpeellinen ja onko sen toteuttamisajankohta perusteltu myös toiminnallisista näkökohdista.

Jos valtionapuviranomainen ei ole lausunnossaan puoltanut määrärahan osoittamista, ei määrärahaa voida osoittaa, jollei valtioneuvosto ministeriön päätösvaltaan kuuluvassa asiassa toisin päättä.

10 §

Määrärahan osoittava viranomainen

TE-keskus osoittaa määrärahan valtionavun myöntämistä varten ministeriön tai keskushallinnon toimintayksikön alaiselle valtionapuviranomaiselle. Keskuksen on määrärahaa osoittaessaan noudatettava työllisyysasioita käsittelevän ministeriön antamia määräyksiä.

Työllisyysasioita käsittelevä ministeriö osoittaa määrärahan valtionavun myöntämistä varten toiselle ministeriölle tai keskushallinnon muulle toimintayksikölle.

11 §

Määrärahan myöntävä viranomainen

TE-keskus myöntää investointiavustuksen suoraan hakijalle. Myöntäessään investointiavustuksen keskuksen on noudatettava työllisyysasioita käsittelevän ministeriön antamia määräyksiä. Ennen avustuksen myöntämistä TE-keskuksen on saatava kustannusarviotaan yli kymmenen miljoonan markan hankkeista työllisyysasioita käsittelevän ministeriön puoltava lausunto.

12 §

*Vaikeimpien työttömyysalueiden
ylimääräinen valtionapu*

Työllisyyslain 14 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vaikeimpia työttömyysalueita ovat ne kunnat, joissa keskimääräinen työttömyysaste vuositasolla ylittää vähintään 50 prosentilla koko maan vastaavan työttömyysasteen tai joissa työllisyystilanne on äkillisesti ja voimakkaasti heikentynyt.

13 §

Aloitettut hankkeet

Työllisyysmäärärahoista ei voida myöntää avustusta hankkeeseen, jonka varsinaiset rakennustyöt taikka korjaus- tai kunnossapitotyöt on aloitettu ennen kuin valtionapuhakemus on pantu vireille toimivaltaisessa valtionapuviranomaisessa. Tätä asetusta sovellettaessa työn katsotaan alkaneen, kun:

- 1) rakennuttajaa sitova urakkasopimus on tehty;
- 2) perustusten kaivuutyöt on aloitettu; taikka
- 3) korjaus- tai kunnossapitotöissä toimenpidesuunnitelman mukaiset purkutyöt on aloitettu.

14 §

Takaisinperintä

Työvoimaviranomaisen myöntämä investointiavustus on suoritettava takaisin valtiolle, jos:

- 1) avustuksen saamiseksi on annettu virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja;
- 2) avustus on muussa kuin 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa myönnetty perusteettomasti;
- 3) avustus on käytetty muuhun tarkoitukseen kuin siihen, mihin se on myönnetty; tai
- 4) avustuksen saaja ei ole noudattanut avustuksen myöntämispäätöksessä määrättyjä ehtoja.

Jos investointiavustus yhdessä valtion muun rahoituksen kanssa ylittää työllisyyslain 14 §:n 1 tai 2 momentissa säädetyn enimmäismäärän, avustuksen saajan on palautettava enimmäismäärän ylittävä osa avustuksesta takaisin valtiolle.

Takaisin maksettavalle määrälle on mak-

settava investointiavustuksen maksupäivästä vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättyinä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei palautettavaa määrää suoriteta viimeistään takaisinperintäpäätöksessä määrättyä takaisinmaksupäivänä, viivästyneelle määrälle on maksettava korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaista vuotuista viivästyskorkoa takaisinmaksupäivästä.

Investointiavustuksen takaisinperintään ryhtymisestä päättää avustuksen myöntänyt viranomainen. Tarvittavista takaisinperintätoimenpiteistä huolehtii avustuksen maksanut TE-keskus. Jos muu kuin avustuksen myöntänyt viranomainen havaitsee, että edellä mainitut takaisinperinnän edellytykset ovat olemassa, tämän on ilmoitettava asiasta avustuksen myöntäneelle viranomaiselle.

15 §

Palautusvelvollisuus

Jos työvoimaviranomaisen myöntämän investointiavustuksen kohteena olleen omaisuuden käyttötarkoitus muuttuu, jos omaisuus luovutetaan tai muutoin siirtyy toisen omistukseen tai hallintaan tai jos omaisuudelle sattuu vakuutustapahtuma viiden vuoden kuluessa investointiavustuksen viimeisen erän maksupäivästä, investointiavustusta vastaava suhteellinen osuus omaisuuden arvosta on palautettava valtiolle kuuden kuukauden kuluessa olosuhteiden muutoksesta tai vakuutustapahtumasta. Palautettava määrä arvioidaan luovutushinnan, omaisuudella olosuhteiden muuttuessa olleen käyvän arvon tai vakuutustapahtumasta saadun korvauksen perusteella.

Investointiavustuksen saajan on ilmoitettava avustuksen myöntäneelle viranomaiselle olosuhteiden muutoksesta tai vakuutustapahtumasta kuuden kuukauden kuluessa tapahtumasta. Jos ilmoitus tehdään myöhemmin, palautettavalle määrälle on maksettava korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaista vuotuista viivästyskorkoa olosuhteiden muutoksesta tai vakuutustapahtumasta.

Investointiavustuksen myöntänyt viranomainen voi avustuksen saajan hakemuksesta vapauttaa avustuksen saajan 1 momentissa tarkoitetusta palautusvelvollisuudesta, jos va-

pauttamiselle on olemassa erityisen painavia syitä. Hakemus on tehtävä 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä.

16 §

Työllisyysvaikutusten seuranta

Investointiavustuksen saajan on selvitettävä työvoimaviranomaiselle investoinnin rakennusaikaisten ja pysyvien työllisyysvaikutusten toteutuminen työvoimaviranomaisen määräämällä tavalla. Avustuksen saaja on velvollinen antamaan viranomaisen pyytämät seurantatiedot enintään viiden vuoden ajalta avustuksen viimeisen erän maksupäivästä.

4 luku

Työllisyyspoliittinen projektituki

17 §

Projektituen tarkoitus

Työllisyyspoliittista projektitukea (*projektituki*) voidaan myöntää työllisyyden edistämiseksi ja syrjäytymisen estämiseksi hankkeisiin, joiden avulla järjestetään uusia työmahdollisuuksia työttömille työnhakijoille ja toteutetaan muita heidän työllistymistään edistäviä toimenpiteitä. Lisäksi projektitukea voidaan myöntää muihin työllisyyttä ja työvoiman kehittämistä edistäviin alueellisiin ja paikallisiin hankkeisiin.

18 §

Projektituen saaja

Projektitukea voidaan myöntää kunnalle, kuntayhtymälle ja muulle yhteisölle sekä säätiölle.

19 §

Projektituen myöntämisen rajoitukset

Projektitukea ei voida myöntää:

- 1) liiketoiminnan edistämiseen;
- 2) investointeihin, ellei kysymys ole tuettavaan hankkeeseen välittömästi liittyvistä vähäisistä tarvike-, kone- tai laitehankinnoista, joiden yhteenlaskettu arvo ei ylitä kymmentä prosenttia koko hankkeen hyväksytyistä kokonaiskustannuksista; eikä

3) niihin kustannuksiin, jotka aiheutuvat hankkeen kohderyhmään kuuluvien henkilöiden työvoimapolitiittisista toimenpiteistä.

20 §

Projektituen määrä ja kesto

Projektitukea voidaan myöntää enintään 75 prosenttia tuen myöntävän viranomaisen hyväksymistä hankkeen kokonaiskustannuksista kunnalle ja kuntayhtymälle kuitenkin enintään 50 prosenttia. Projektituen mitoituksessa otetaan huomioon hankkeen kohderyhmään kuuluvien henkilöiden työllistymisen vaikeus ja hankkeen työllisyyttä edistävät vaikutukset.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, hankkeen toteutuksesta vastaavan henkilön palkkauskustannukset voidaan korvata kokonaisuudessaan, jos hankkeen tavoitteena on työllistää työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuja työmarkkinatukeen oikeutettuja.

Projektituki ei yhdessä samaan tarkoitukseen maksetun valtion muun rahoitustuen kanssa saa ylittää 1 momentissa mainittua enimmäismäärää. Valtion rahoitustueksi katsotaan projektituen enimmäismäärää arvioitaessa valtion talousarvion määrärahasta tai talousarvion ulkopuolisesta valtion hallinnoimasta rahastosta maksettu valtionosuus ja -avustus, korkolain 3 §:n 2 momentin mukaista korkoa alemmalla korolla myönnettyyn lainaan sisältyvä korkoetu sekä muun lainan korkoon kohdistuva korkotuki.

Projektitukea voidaan myöntää hankkeeseen enintään kolmen vuoden ajaksi. Samaa hankkeeseen voidaan kuitenkin myöntää uudelleen projektitukea enintään kahdeksi vuodeksi, jos tuen myöntäminen on tarkoituksenmukaista hankkeen toteutumiseksi.

21 §

Projektituen hakeminen ja myöntäminen

Projektituen myöntää se TE-keskus, jonka toimialueella hanke on tarkoitus toteuttaa. Jos hanke toteutetaan useamman TE-keskuksen toimialueella, tuen myöntää se TE-keskus, jonka toimialueella hanke on pääasiassa tarkoitus toteuttaa. Jos projektitukea haetaan samaan hankkeeseen yli kaksi miljoonaa markkaa tai jos kysymyksessä on valtakun-

nallinen hanke, tuen myöntää asianomainen ministeriö.

Tukea haetaan kirjallisesti. Hakemuksesta tulee käydä ilmi ainakin hankkeen työllisyys- ja muut tavoitteet, kustannusarvio, rahoitussuunnitelma ja tämän suunnitelman toteuttamiseen liittyvät jo tehdyt päätökset sekä muut hakemuksen käsittelyn kannalta tarpeelliset tiedot.

22 §

Projektituen maksaminen

Projektituki tai, jos tukea on maksettu ennakona, ennakon ylittävä osa maksetaan maksujaksoittain jälkikäteen TE-keskukselle toimitetun maksatushakemuksen perusteella. Maksatushakemuksen tulee perustua projektituen saajan kirjanpidosta ilmeneviin maksujakson aikana toteutuneisiin projektikustannuksiin. Maksujakso on kolme kalenterikuukautta, jollei projektituen myöntämispäätöksessä ole muuta määrätty.

Projektitukea ei makseta projektituen myöntämispäätöksessä maksatushakemuksen jättämiseksi asetetun määräajan jälkeen TE-keskukselle saapuneen maksatushakemuksen perusteella. TE-keskus voi kuitenkin erityisesti syystä päättää, että projektituki maksetaan maksatushakemuksen myöhästymisestä huolimatta.

23 §

Projektituen ennakko

Projektitukea voidaan maksaa ennakona enintään 50 prosenttia kullekin maksujaksolle kohdistuvasta projektituesta. Ennakkoa koskeva maksatushakemus on toimitettava TE-keskukselle hyvissä ajoin ennen sen maksujakson alkua, johon ennakko kohdistuu. Maksatushakemuksessa projektituen saajan on selvitettävä ne projektikustannukset, joiden projektituen saaja arvioi erääntyvän maksettaviksi seuraavan maksujakson aikana.

24 §

Projektituen maksamisen lopettaminen ja takaisinperintä

Projektituen maksamisen lopettamiseen sekä projektituen saajalle jo maksetun tuen

takaisinperintään sovelletaan, mitä työllistämistuen maksamisen lopettamisesta ja takaisinperinnästä 64 §:ssä säädetään.

Jos myöhemmin käy ilmi, että projektituki yhdessä 20 §:n 3 momentissa tarkoitettun valtion muun rahoituksen kanssa ylittää 20 §:n 1 momentissa säädetyn enimmäismäärän, enimmäismäärän ylittävä osa peritään takaisin rahoituksen saajalle maksetusta projektituesta.

25 §

Kirjanpitovelvollisuus

Projektituen saaja on velvollinen pitämään tukea saavasta hankkeesta kirjanpitolain (655/1973) mukaista erillistä kirjanpitoa, jollei hankkeen rahoituksen tilinpitoa esitetä yhteisön tai säätiön kirjanpidossa omilla tileillään ja valvontaa ole mahdollista suorittaa ilman vaikeuksia.

Projektituen saajan on säilytettävä hankkeen koko kirjanpito ja siihen liittyvät tositteet siten, että ne on helppo tarkastaa. Kirjanpitoaineisto on säilytettävä kirjanpitolain 25 §:ssä säädetyn ajan ja siinä säädetyllä tavalla.

26 §

Seuranta ja valvonta

Projektituen käyttöä valvoo tuen myöntänyt tai asianomaisen ministeriön päätöksessä määrätty TE-keskus. TE-keskuksella ja sen valtuuttamilla on oikeus tarkastaa hakijan toimintaa tuen hakemisen ja käytön valvonnan edellyttämässä laajuudessa sekä saada tarkastuksen edellyttämät asiakirjat ja muu aineisto käyttöönsä tuen saajalta. Tuen saaja on muutoinkin velvollinen avustamaan tarkastuksessa.

Projektituen saajan tulee vuosittain projektituen myöntämistä koskevassa päätöksessä asetetussa määräajassa toimittaa 1 momentissa tarkoitettulle TE-keskukselle selvitys hankkeen toteutumisesta.

27 §

Vakuuden asettamisvelvollisuus

Muu projektituen saaja kuin kunta tai kuntayhtymä taikka seurakunta on velvollinen asettamaan tuen myöntäjän hyväksymän riit-

tävän vakuuden sen varalta, että projektituki määrätään perittäväksi takaisin.

28 §

Muut projektitukea koskevat säännökset

Projektituen myöntämiseen, maksamiseen ja tukeen liittyvään valtionaputoimintaan sovelletaan muutoin, mitä valtionavustuksia koskeviksi yleismääräyksiksi annetussa valtioneuvoston päätöksessä (490/1965) säädetään.

5 luku

Työllistämistuki työnantajalle

29 §

Työllistämistuen tarkoitus

Työllisyysmäärärahoista voidaan myöntää työllistämistukea kunnalle, kuntayhtymälle ja muulle yhteisölle sekä muulle työnantajalle työttömän työmarkkinoille sijoittumisen edellytysten parantamiseksi. Työllistämistukea voidaan myöntää asianomaisen ministeriön vuosittain vahvistamien työvoimapoliittisten tavoitteiden mukaisesti.

Työllistämistueella järjestettävän työn, oppisopimuskoulutuksen ja työharjoittelun tarkoituksena on erityisesti:

1) edistää ensimmäistä kertaa työmarkkinoille tulevien työttömien työhön sijoittumista työharjoittelun ja työkokemuksen kartuttamisen avulla;

2) parantaa työttömien ammattitaitoa ja osaamista;

3) edistää pitkään työttömänä olleiden työnhakijoiden palaamista työmarkkinoille;

4) yhdessä muiden työllistymistä edistävien toimenpiteiden toteuttamisen kanssa parantaa työttömien työllistymismahdollisuuksia ja sopeutumista työelämän rakenteellisiin muutoksiin;

5) estää työttömien syrjäytymistä työmarkkinoilta.

Yhdistelmätuella tulee työmarkkinoilta syrjäytymisen estämiseksi ja työmarkkinoille paluun edistämiseksi työllistää ensi sijassa niitä työmarkkinatuesta annetun lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuja työmarkkinatukeen oikeutettuja, jotka eivät yhdistelmätuon käyttöön oikeuttavan työttömyytensä aikana ole olleet lainkaan työssä tai joiden työssäolo

avoimilla työmarkkinoilla on ollut vähäistä ja satunnaista ja joita ei ole edellä tarkoitettuna työttömyysaikana ennen yhdistelmätuon käyttöä työllistetty työllistämistueella.

30 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Työllistämistukea ei voida myöntää, jos:

1) työsuhte, jota varten tuki on tarkoitettu, on alkanut ennen kuin tuen myöntämisestä on päätetty;

2) työnantaja on hakemuksen jättämisestä edeltäneiden yhdeksän kuukauden aikana tuotannollisista tai taloudellisista syistä irtisanonut tai lomauttanut työntekijöitä työsäkäyntialueella samoista tai samanlaisista tehtävistä taikka lyhentänyt heidän työaikaansa;

3) tukeen perustuva työhön ottaminen aiheuttaisi muiden tukea saavan työnantajan palveluksessa olevien työntekijöiden irtisanomisen tai lomauttamisen taikka heidän työolosuhteidensa tai etuuksiensa huonontumisen;

4) tuen kohteena olevan työpaikan arvioidaan ilman tukeakin täyttyvän; tässä kohdassa tarkoitettuun työpaikkaan voidaan kuitenkin työllistää pitkäaikaistyötön, jota ei voida työllistää ilman tukea;

5) työnantaja saa työllistettävän henkilön palkkaamiseen tai työllistämisen edistämiseen samalta ajalta muuta valtion tukea lukuun ottamatta oppisopimuskoulutuksesta annetun lain (1605/1992) mukaista työnantajalle maksettavaa koulutuskorvausta ja työmarkkinatuesta annetun lain mukaista työnantajalle maksettavaa työmarkkinatukea;

6) tuki vääristäisi muiden samoja tuotteita tai palveluja tarjoavien tahojen välistä kilpailua; taikka

7) tuen hakija on rekisteröity puolue, sen piirijärjestö tai paikallisyhdistys.

Tukea myönnettäessä voidaan asettaa tuen saamiselle myös muita työllisyyden hoidon tai työllistettävän kannalta tarpeellisia ehtoja.

31 §

Yritykselle myönnettävän tuen erityiset edellytykset

Työllistämistukea voidaan myöntää yritykselle, joka tekee työvoimatoimiston osoittaman työttömän työnhakijan kanssa työsopi-

muslaisia (320/1970) tarkoitettuna toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, työllistämistukea voidaan myöntää myös määräajaksi tehdyn työsopimuksen perusteella yritykselle:

1) joka tekee työvoimatoimiston osoittaman työttömän työnhakijan kanssa oppisopimuskoulutuksesta annetussa laissa tarkoitettuna oppisopimuksen;

2) joka järjestää 33 §:n 1 momentissa tarkoitettuun palvelukokonaisuuteen liittyvän valmentavan työtilaisuuden vaikeasti työllistettävän työttömän työllistymisedellytysten parantamiseksi;

3) joka palkkaa pitkäaikaistyöttömän vuorotteluvapaakokeilusta annetussa laissa (1663/1995) tarkoitettua sijaiseksi;

4) metsänparannustöiden suorittamiseen.

Edellytyksenä tuen myöntämiselle 1 momentin perusteella on, että yritys parantaa työllistetyltä työhön otettaessa puuttuvia ammatillisia valmiuksia. Ennen tuen myöntämistä työvoimatoimiston tulee hyväksyä ammatillisten valmiuksien parantamista koskeva kirjallinen suunnitelma. Lisäksi työvoimatoimiston tulee tukijakson aikana seurata suunnitelman toteutumista.

32 §

Kunnalle myönnettävän tuen erityiset edellytykset

Kunta voi sijoittaa työllistämänsä pitkäaikaistyöttömän, jonka palkkaukseen on myönnetty työllistämistukea, työhön yhdistykseen, säätiöön tai yksityiselle henkilölle.

Kunta voi periä työn järjestäjältä enintään työllistämistä aiheutuvien kustannusten ja työllistetyistä kunnalle maksettavan työllistämistuen erotuksen päivää kohti.

33 §

Työllistämistuella työllistämisen yhdistäminen muihin toimenpiteisiin

Työllistämistuki voidaan yhdistää työttömän työllistymisedellytyksiä parantavaksi palvelukokonaisuudeksi siten, että työttömälle järjestetään tukityöllistämiseen yhdistettynä joko ennen työllistämistä tai sen jälkeen työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (763/1990) mukaista koulutusta tai työllistymistä edistävää kuntoutusta.

Työllistämistukea voidaan myöntää työnantajalle myös siten, että työllistetylle järjestetään tuella työllistämisen aikana työn ohella koulutusta, kuntoutusta tai muita työllistymistä edistäviä toimenpiteitä.

Työllistämistuella työllistämisen yhdistämisestä muihin toimenpiteisiin sovitaan työnhakusuunnitelmassa. Työllistämistukea ei myönnetä siltä ajalta, jolta työnantaja saa 2 momentissa tarkoitettuihin työn ohella järjestettäviin toimenpiteisiin muuta valtion tukea.

34 §

Tuen määrä

Työllistämistukea maksetaan päivää ja työllistettävää kohti vähintään normaali työllistämistuki ja enintään normaali työllistämistuki 80 prosentilla korotettuna. Yhdistettäessä työllistämistuki työmarkkinatuesta annetun lain 12 a §:ssä tarkoitettuun työnantajalle maksettavaan työmarkkinatukeen työllistämistukea maksetaan päivää ja työllistettävää kohti enintään normaali työllistämistuki.

Yhdistelmätuella työllistettäessä voidaan työnantajana toimivalle rekisteröidylle yhdistykselle tai säätiölle, jonka tarkoituksena ei sääntöjen mukaan ole voiton hankkiminen jäsenilleen tai säätiöidyn varallisuusmassan kasvattaminen, maksaa tukena enintään työllistetylle maksettava palkka sekä työnantajan eläke- ja sosiaaliturvamaksu. Muulle työnantajalle voidaan maksaa tukena enintään työllistetylle maksettava palkka.

Normaali tai korotettu tuki voidaan maksaa täysimääräisenä työnantajalle sellaisen työn järjestämiseksi, jossa työaika on palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona vähintään 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta. Jos työllistämistukea maksetaan saman työntekijän työllistämiseksi useammalle työnantajalle samanaikaisesti, työajan tulee olla yhteensä vähintään 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta. Yhdistelmätuella työllistettäessä normaali työllistämistuki voidaan kuitenkin maksaa, vaikka työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on lyhyempi kuin 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta.

Tukea maksetaan niiltä päiviltä, joilta työnantaja on velvollinen maksamaan palkkaa. Tukea maksetaan kuitenkin enintään viideltä päivältä viikossa. Työllistämistukea

ei kuitenkaan makseta päiviltä, joilta työnantajalle maksetaan sairausvakuutuslain (364/1963) 28 §:n nojalla mainitun lain mukaista päivärahaa taikka erityisäitiys-, äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa.

35 §

Tuen ja palvelukokonaisuuden kesto

Työllistämistukea voidaan myöntää enintään 10 kuukaudeksi kerrallaan ja yhdistelmätukea enintään 12 kuukaudeksi kerrallaan. Vajaakuntoisen ja työnsuunnittelijan palkkaukseen työllistämistukea voidaan kuitenkin myöntää enintään 24 kuukaudeksi kerrallaan. Oppisopimuskoulutuksesta annetussa laissa tarkoitetun työsopimuksen perusteella työllistämistukea voidaan myöntää koko sopimuskauden ajaksi.

Sen jälkeen, kun joku on ollut työllisyysmäärärahoihin työllistettynä 1 momentissa säädetyn enimmäisajan yhden tai useamman työnantajan palveluksessa, häntä ei voida osoittaa uudelleen työllisyysmäärärahoihin tuettuun työhön, ennen kuin hän on ollut viimeisten kuuden kuukauden aikana vähintään viisi kuukautta työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa. Yhdistelmätuen myöntämisestä uudelleen on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

Työttömälle voidaan järjestää 33 §:n 1 momentissa tarkoitettu palvelukokonaisuus siten, että työllistämistuella tai yhdistelmätuella työllistämisen ja muiden toimenpiteiden kesto on yhteensä enintään 24 kuukautta. Tällöin tuella työllistämisen osuus palvelukokonaisuudessa ei saa ylittää 10 kuukauden enimmäisaikaa eikä yhdistelmätuella työllistämisen osuus 12 kuukauden enimmäisaikaa.

36 §

Useaa vuotta koskevat päätökset

Useaa kalenterivuotta koskevat päätökset työllisyysmäärärahoista henkilöstön palkkaukseen ja työttömälle maksettavasta tuesta on, jos ei ole kysymys työllisyyslain 19 ja 20 §:n mukaisesta työllistämisvelvollisuudesta, tehtävä tulevien vuosien osalta ehdolla, että tarkoitukseen tarvittavat määrärahat ovat käytettävissä.

6 luku

Valtion virastoille ja laitoksille osoitettavat määrärahat

37 §

Määrärahan osoittaminen

Työvoimatoimisto voi osoittaa sen käytön osoitettujen määrärahojen rajoissa valtion virastoille ja laitoksille määrärahaa työttömien työllistämiseen 29, 30, 33, 35 ja 36 §:ssä säädetyn edellytyksin.

38 §

Työllisyysmäärärahoista maksettavat kustannukset

Työllisyysmäärärahoista suoritetaan valtion virastolle tai laitokselle työllistetyille maksettava palkka sekä työnantajan eläke- ja sosiaaliturvamaksu.

Työllisyysmäärärahoista voidaan maksaa palkkauskustannukset kokoaikaisen tai sellaisen työn järjestämiseksi, jossa työaika on palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona vähintään 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta.

Muihin kuin 1 momentissa tarkoitettuihin työn järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin voidaan valtion virastoille ja laitoksille osoittaa työllisyysmäärärahoja siten kuin valtioneuvosto työllisyysmäärärahojen alueellisen jaon yhteydessä päättää.

39 §

Määrärahan käytön seuranta

Valtion viraston tai laitoksen tulee tehdä kultakin kalenterikuukaudelta työvoimatoimistolle ilmoitus työllisyysmäärärahojen käytöstä ja niillä työllistetyistä.

7 luku

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuuden järjestäminen

40 §

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuuden selvittäminen

Työvoimatoimiston on selvitettävä työllis-

syyslain 18 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle, että hänellä on oikeus työllistymistä edistävään kuntoutukseen tai koulutukseen. Lisäksi työvoimatoimiston on selvitettävä hänelle, että jos hänelle soveltuva koulutusta tai kuntoutusta ei voida järjestää, kunta on velvollinen järjestämään hänelle työntekomahdollisuuden kymmenen kuukauden ajaksi.

41 §

Työllistämismenettely

Työvoimatoimiston on ilmoitettava työllistämismenettelylle kunnalle tämän työllistämismenettelyllisyydestä (*työllistämismenettely*). Työllistämismenettelyllisyydestä tulee käydä ilmi työllistämismenettelyllisyyden peruste, työllistettävän koulutus ja työkokemus sekä muut työllistämisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Työllistämismenettelyllisyys voidaan järjestää viipymättä työttömyysturvalain (602/1984) 26 §:n 1 momentissa säädetyn päivärahakauden enimmäiskeston täytyttyä. Työllistämismenettelyllisyys on kuitenkin tehtävä viimeistään kaksi viikkoa ennen työttömyysturvalaissa säädetyn päivärahakauden enimmäiskeston täyttymistä.

Kunnan tulee järjestää työpaikka ja ilmoittaa siitä työvoimatoimistolle siten, että työhönsuositus voidaan antaa ennen työttömyysturvalaissa säädetyn päivärahakauden enimmäisajan täyttymistä.

Työllisyyslain 18 §:n 2 momentissa tarkoitettua työstä tehdään määräaikainen työsuhteus, jossa varataan työntekijälle oikeus siirtyä kesken sopimuskautensa uuteen työsuhteeseen.

8 luku

Työllistämistuki yrittäjäksi ryhtyvälle

42 §

Tuen myöntämisen yleiset edellytykset

Yrittäjäksi ryhtyvälle työttömälle työnhakijalle voidaan työttömän omaehtoisen työllistymisen edistämiseksi myöntää työllistämistukea hänen toimeentulonsa turvaamiseksi sinä aikana, jonka yritystoiminnan käynnistämisen ja vakiinnuttamisen arvioidaan kestävän.

43 §

Tuen myöntämisen erityiset edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalla on yrittäjäkokemusta tai yrittäjätoiminnassa tarvittava koulutus, joka voidaan järjestää myös tuen maksamisen aikana;

2) hakijalla arvioidaan olevan muutoin riittävät valmiudet aiottuun yritystoimintaan yritystoiminnan laatu ja vaativuus huomioon ottaen;

3) aloitettavaksi aiotulla yrityksellä on edellytyksiä kannattavaan toimintaan;

4) hakija ei saa valtionavustusta omiin palkkakustannuksiinsa;

5) hakijalle ei makseta työttömyysturvalain mukaista työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatuesta annetun lain mukaista työmarkkinatukea samalta ajalta;

6) yritystoimintaa ei ole aloitettu ennen kuin tuen myöntämisestä on päätetty;

7) yritystoiminta ei ilmeisesti käynnisty ilman hakijalle myönnettävää tukea;

8) tuki ei väärinä muiden samoja tuotteita tai palveluja tarjoavien tahojen välistä kilpailua.

44 §

Tuen määrä ja kesto

Yrittäjäksi ryhtyneelle maksetaan tukea päivää kohti vähintään normaali työllistämistuki ja enintään normaali tuki 80 prosentilla korotettuna. Tukea maksetaan niiltä päiviltä, jona yrittäjä työskentelee yrityksessään. Tukea maksetaan kuitenkin enintään viideltä päivältä viikossa. Tukea voidaan maksaa enintään 10 kuukauden ajalta.

9 luku

Työllistämistuki työharjoitteluun

45 §

Tuen myöntämisen yleiset edellytykset

Työttömälle työnhakijalle voidaan ammatillisten valmiuksien parantamiseksi ja ylläpitämiseksi myöntää työllistämistukea toimeentulon turvaamiseksi sinä aikana, jona hän on työharjoittelussa työpaikalla.

Tukea ei voida myöntää työnhakijalle, jol-

la on oikeus työmarkkinatuesta annetussa laissa tarkoitettuun työmarkkinatukeen.

46 §

Tuen myöntämisen erityiset edellytykset

Työllistämistukea ei voida myöntää:

1) samoihin tai samanlaisiin tehtäviin, joista työharjoittelun järjestäjä on työharjoittelun aloittamista edeltäneiden yhdeksän kuukauden aikana tuotannollisista tai taloudellisista syistä irtisanonut tai lomauttanut työntekijöitä taikka lyhentänyt heidän työaikaansa;

2) jos työharjoittelu aiheuttaisi sen järjestäjän palveluksessa olevien työntekijöiden irtisanomisia tai lomautuksia taikka heidän työolosuhteidensa ehtojen huonontumista;

3) jos työharjoittelusta aiheutuisi sen järjestäjälle sellaista etua, että harjoittelu vääristäisi muiden samoja tuotteita tai palveluita tarjoavien tahojen välistä kilpailua; taikka

4) jos työharjoittelun järjestäjä on rekisteröity puolue, sen piirijärjestö tai paikallisyhdistys.

47 §

Tuen määrä ja kesto

Työharjoittelutukea maksetaan päivää kohden vähintään normaali työllistämistuki ja enintään normaali tuki 80 prosentilla korotettuna. Tukea maksetaan työharjoittelupäiviltä. Tukea maksetaan kuitenkin enintään viideltä päivältä viikossa. Tukea voidaan maksaa samalle henkilölle kerrallaan enintään 10 kuukauden ajalta.

Sen jälkeen, kun joku on ollut työllisyysmäärärahoihin työharjoittelussa 1 momentissa säädetyn enimmäisajan yhdessä tai useammassa harjoittelupaikassa, hänelle ei voida maksaa uudelleen työllistämistukea työharjoitteluun, ennen kuin hän on täyttänyt työttömyysturvalain 13, 16 tai 16 a §:ssä säädetyn työssäoloehdon.

48 §

Työharjoittelusopimus

Työvoimatoimisto tekee työharjoittelun järjestäjän kanssa harjoittelusta sopimuksen. Sopimuksesta tulee käydä ilmi tehtävät, joita työllistämistuella työllistetty suorittaa työharjoittelun aikana. Työvoimatoimisto voi lisäksi

ottaa sopimukseen työharjoittelun suorittamisen kannalta tarpeellisia ehtoja.

Työharjoittelusopimuksesta on annettava yksi kappale työharjoittelun järjestäjälle. Sopimuksesta on annettava jäljennös työharjoitteluun osallistuvalla sekä työharjoittelun järjestäjän luottamusmiehelle tai muulle työntekijöiden edustajalle.

49 §

Vakuuttaminen

Työllisyysasioita käsittelevä ministeriö järjestää työharjoittelussa oleville ryhmätapa-turvavakuutuksen ja vastuuvakuutuksen.

10 luku

Työllistämistuki osa-aikatyöhön

50 §

Osa-aikalisä

Osa-aikaisten työntekomahdollisuuksien lisäämiseksi voidaan kokoaikatyöstä vapaaehtoisesti osa-aikatyöhön siirtyvälle työntekijälle myöntää ansiovähennyksen korvausta (*osa-aikalisä*), jos työnantaja samalla sitoutuu vastaavaksi ajaksi palkkaamaan työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana olevan työvoimatoimiston osoittaman henkilön.

51 §

Osa-aikalisän myöntämisen edellytykset

Osa-aikalisän myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) osa-aikatyöhön siirtyvän työntekijän työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on vähintään 40 ja enintään 60 prosenttia hänen kokoaikaisesta säännöllisestä työajastaan;

2) osa-aikatyöhön siirtyvän ja hänen tehtäviinsä osa-aikatyöhön työllistetyn työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on yhteensä vähintään osa-aikatyöhön siirtyvän työntekijän kokoaikaisen säännöllisen työajan pituinen;

3) osa-aikatyöhön siirtyvä ei saa samalta ajalta osa-aikatyön palkan lisäksi muuta palkkaa tai korvausta tekemästään työstä;

4) osa-aikatyöhön siirtyvälle ei makseta samalta ajalta työttömyysturvalain mukaista

työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatuesta annetun lain mukaista työmarkkinatukea, kansaneläkelain (347/1956) mukaista vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkettä, työeläkelakien mukaista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- tai osa-aikaeläkettä, maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain (1317/1990) mukaista sukupolvenvaihdoseläkettä, sairausvakuutuslain mukaista erityisäitiys-, äitiysoisyyden- tai vanhempainrahaa, sairauspäivärahaa tai erityishoitorahaa taikka kuntoutusrahalain (611/1991) mukaista kuntoutusrahaa tai -avustusta;

5) osa-aikatyöhön siirtyvän työntekijän kokoaikainen palvelussuhde samaan työnantajaan on yhdenjaksoisesti kestänyt vähintään vuoden välittömästi ennen osa-aikatyöhön siirtymistä;

Osa-aikalisää ei voida myöntää sellaiselle työntekijälle, jonka työaika työnantaja on lyhentänyt tuotannollisista tai taloudellisista syistä.

52 §

Osa-aikalisän maksamisen lopettaminen

Osa-aikalisän maksaminen osa-aikatyöhön siirtyneelle työntekijälle on lopetettava, jos osa-aikatyöhön työllistetyt työt päättyvät tai keskeytyvät osa-aikalisän maksamisen aikana eroamiseen, irtisanomiseen, lomauttamiseen tai työsuhteen purkamiseen.

Osa-aikalisän maksaminen lopetetaan viimeistään kahden kuukauden kuluttua siitä, kun osa-aikatyöhön työllistetyt työt on päättyneet.

Osa-aikalisän maksamista ei kuitenkaan lopeteta, jos:

1) työnantaja kahden kuukauden kuluessa osa-aikatyöhön työllistetyt työt päättyneen ajankohdasta palkkaa työllistetyt tilalle 50 §:ssä tarkoitetun työttömän työnhakijan; tai

2) työvoimatoimisto ei voi osoittaa osa-aikatyöhön soveltuvaa työllistettävää aikaisemmin työllistetyt tilalle.

53 §

Osa-aikatyön palauttaminen kokoaikatyöksi

Osa-aikatyöhön siirtyvän työntekijän ja hänen työnantajansa väliseen työsopimukseen on liitettävä ehto, jossa työntekijälle

varataan mahdollisuus siirtyä takaisin koko-aikatyöhön silloin, kun osa-aikalisän maksaminen lakkaa.

54 §

Osa-aikalisän määrä ja kesto

Osa-aikalisä on 50 prosenttia työnantajan ilmoittamasta osa-aikatyöhön siirtyneen työntekijän koko-aikatyön ja osa-aikatyön palkan erotuksesta. Osa-aikalisä on kuitenkin enintään normaali työllistämistuki korotettuna 70 prosentilla. Koko-aikatyön palkka lasketaan osa-aikatyötä edeltäneen koko-aikatyön 12 kuukauden palkan keskiarvona.

Osa-aikalisää voidaan maksaa samalle henkilölle kerrallaan enintään 12 kuukauden ajan. Sen jälkeen kun joku on saanut osa-aikalisää edellä mainitun enimmäisajan, hänelle ei voida maksaa uudelleen osa-aikalisää, ennen kuin hän on ollut koko-aikatyössä saman työnantajan palveluksessa vähintään 12 kuukautta.

11 luku

Työaikakokeilujen tukeminen

55 §

Työllistämistuki työaikakokeiluihin

Työllisyysmäärärahoista voidaan myöntää työllistämistukea kunnalle tai kuntayhtymälle, joka työaikakokeiluista sopimalla lyhentää viranhaltijoiden tai työntekijöiden työaika ja samalla palkkaa työaikaansa lyhentävien viranhaltijoiden ja työntekijöiden lisäksi työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana olevan työvoimatoimiston osoittaman henkilön.

56 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Työllistämistuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) palvelussuhde, jota varten tuki on tarkoitettu, ei ole alkanut ennen kuin tuen myöntämisestä on päätetty;

2) työnantaja ei ole hakemuksen jättämistä edeltäneiden yhdeksän kuukauden aikana tuotannollisista tai taloudellisista syistä irtisanonut tai lomauttanut viranhaltijoita tai

työntekijöitä työssäkäyntialueella samoista tai samanlaisista tehtävistä taikka lyhentänyt heidän työaikaansa;

3) tukeen perustuva työhön ottaminen ei aiheuta työaikakokeilun ulkopuolella olevien viranhaltijoiden tai työntekijöiden irtisanomista tai lomauttamista taikka heidän työolosuhteidensa tai etuksiensa huonontamista;

4) työnantaja ei saa työllistettävän henkilön palkkaamiseen tai työllistämisen edistämiseen samalta ajalta muuta valtion tukea; sekä

5) työllistämistuella työllistetyn työaika on keskimäärin vähintään kuusi tuntia päivässä.

Tukea myönnettäessä voidaan asettaa tuen saamiselle myös muita työllisyyden hoidon tai työllistettävän kannalta tarpeellisia ehtoja.

57 §

Tuen määrä ja kesto

Työllistämistuki voi olla enintään 50 prosenttia työaikakokeiluun palkattavien työttömien työllistämisestä aiheutuvista hyväksyttävistä palkkauskustannuksista. Hyväksyttäviä palkkauskustannuksia ovat työllistetylle maksettava varsinainen palkka ja tuntipalkkaiselle työllistetylle vastaavat palkanosat sekä työnantajan eläke- ja sosiaaliturvamaksu.

Työllistämistukea voidaan myöntää samaan työaikakokeiluun enintään kahden vuoden ajaksi.

Työllistämistukea voidaan maksaa enintään yhtä monen työttömän työllistämiseksi kuin kunnassa tai kuntayhtymässä on työaikakokeilussa olevia viranhaltijoita ja työntekijöitä.

58 §

Useaa vuotta koskevat päätökset

Useaa vuotta koskevat päätökset on tehtävä tulevien vuosien osalta ehdolla, että tarkoitukseen tarvittavat määrärahat ovat käytettävissä.

59 §

Työaikakokeilujen tukemisesta päättäminen ja työllistämistuen myöntäminen

Työaikakokeilun tukemista koskeva hake-

mus tehdään kirjallisesti asianomaiselle ministeriölle.

Hakemuksesta tulee käydä ilmi työaikakokeilun sisältö ja tavoitteet, arvio työllistämistuella palkattavien palkkauskustannuksista ja muut hakemuksen käsittelyn kannalta tarpeelliset tiedot.

Ministeriö päättää, mitä työaikakokeiluja tuetaan työllistämistuella.

Päätettyään hyväksyä työaikakokeilun työllistämistuen piiriin ministeriö toimittaa työaikakokeilun tukemista koskevan päätöksensä sille työvoimatoimistolle, jonka toimialueella työpaikat sijaitsevat. Työvoimatoimisto päättää työllistämistuen myöntämisestä.

60 §

Työllistämistuen maksaminen

TE-keskus maksaa työllistämistuen kultaakin vuosineljännekseltä jälkikäteen työvoimatoimiston hyväksymän maksatushakemuksen perusteella.

12 luku

Työllistämistuen myöntäminen ja maksaminen

61 §

Hakeminen

Työllistämistukea koskeva hakemus tai esitys tuen myöntämisestä tehdään kirjallisesti työvoimatoimistolle. Palkkaukseen myönnettävää työllistämistukea hakee työnantaja. Oppisopimuskoulutuksesta annetussa laissa tarkoitettuun työsopimukseen perustuvan työllistämistuen myöntämistä esittää kuitenkin asianomainen koulutustarkastaja.

Palkkaukseen myönnettävää työllistämistukea haetaan siltä työvoimatoimistolta, jonka toimialueella työpaikat sijaitsevat, tai siltä työvoimatoimistolta, jonka työnhakijoita tuella on tarkoitus palkata. Työnhakijalle myönnettävää tukea haetaan siltä työvoimatoimistolta, jossa työnhakija on työttömänä työnhakijana. Osa-aikalisää haetaan siltä työvoimatoimistolta, jonka toimialueella osa-aikatyöhön siirtyvän työpaikka sijaitsee, tai siltä työvoimatoimistolta, jonka työnhakija työllistetään osa-aikalisän avulla.

62 §

Myöntäminen ja maksaminen

Työllistämistuen myöntää se työvoimatoimisto, johon hakemus tai esitys on toimitettu. Työvoimatoimisto tekee päätöksensä TE-keskuksen sen käyttöön osoittamien määrärahojen rajoissa.

TE-keskus maksaa työllistämistuen kuukausittain jälkikäteen työvoimatoimiston hyväksymän maksatushakemuksen perusteella.

Tuki voidaan maksaa 2 momentissa säädettyä pidemmältä ajanjaksolta, jos tuen saaja siihen suostuu.

63 §

Kunnalle maksettava lisätuki

Kunnan on toimitettava työvoimatoimistolle selvitys työllisyyslain 21 §:n 3 momentin mukaisen lisätuen maksamista varten kulta-kin vuosineljännekseltä.

TE-keskus maksaa lisätuen kunnalle työvoimatoimiston hyväksymän selvityksen perusteella.

64 §

Työllistämistuen maksamisen lopettaminen ja takaisinperintä

Työllistämistuen maksaminen voidaan määrätä lopetettavaksi, jos tuen saaja ei enää täytä niitä edellytyksiä tai ehtoja, jotka tässä asetuksessa säädetään tai tukea myönnettäessä on asetettu tuen saamiselle. Jos tukea on käytetty vastoin tämän asetuksen säännöksiä tai myöntämispäätöksessä asetettuja ehtoja, perusteettomasti maksettu tuki on suoritettava takaisin valtiolle. Takaisin maksettavalle määrälle on maksettava tuen maksupäivästä vuotuista korkoa korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisätynä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei palautettavaa määrää suoriteta viimeistään takaisinperintäpäätöksessä määrätynä takaisinmaksupäivänä, viivästyneelle määrälle on maksettava korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaista vuotuista viivästyskorkoa takaisinmaksupäivästä.

Tuen maksamisen lopettamisesta päättää tuen myöntänyt viranomainen. Takaisinperintään ryhtymisestä päättää TE-keskus, joka

myös huolehtii tarvittavista takaisinperintätoimenpiteistä.

65 §

Selvitykset

Edellä 42 §:ssä tarkoitettujen yritysten toiminta- ja kannattavuusedellytysten selvittämiseen valtion talousarviossa osoitetun määrärahan käyttämisestä päättää TE-keskus.

66 §

Työllistämistukea koskevan päätöksen allekirjoittaminen

Työllistämistukea koskeva päätös on allekirjoitettava. Päätökseen, joka annetaan koneellisessa tietojenkäsittelyssä tai muutoin ainakin osaksi painomenetelmää käyttäen aikaansaatusasiakirjana, voidaan allekirjoitus kuitenkin merkitä koneellisesti.

13 luku

Erinäiset säännökset

67 §

Tarkemmat säännökset

Asianomainen ministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

68 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998. Asetuksen 11 luku on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998.

Tällä asetuksella kumotaan 29 päivänä tammikuuta 1993 annettu työllisyysasetus (130/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehtyihin päätöksiin sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos työllisyyspoliittista rakennetukea on myönnetty ennen tämän asetuksen voimaantuloa silloin voimassa olleiden säännösten ja määräysten nojalla päätöksellä, jossa on va-

rauduttu tuen jatkamiseen tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, tällaiseen tuen jatkamista koskevaan päätökseen voidaan soveltaa tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä ja määräyksiä.

Tämän asetuksen nojalla voidaan myöntää

työllistämistukea enintään 20 kunnan tai kuntayhtymän työaikakokeilujen tukemiseksi.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1352—1363, 4 1/2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997